

ROZDZIEWIAC (1) *vb impf*

o jasne, e pochylone.

[*praes 3 pl rozdziwiają.*] ◊ [*praet [2 sg m -ś rozdziéwiął.]*] ◊ [*3 sg m rozdziéwiął.*] ◊ [*3 pl m persrozdziéwiali.*] ◊ [*part praet act rozdziéwiająć.*]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w. s.v. rozdziewić.

Szeroko otwierać [co]:

Zwrot: »usta, [gębę, paszczeki, wargi] rozdziewiac« = aperire os, labra a. malas diducere, diducere a. distendere rictum Cn [szyk zmienny]: Zacy ktorzy z Xántem ftali/ Ezopá fie nieco bali: Gdy w śmianiu vftá rozdziéwiął/ A zęby ná nie ószczérzał. BierEz Bv; [Pozdraw B8; SeklStudent d6; Wołowie wielci ogarnęli mie/ Wołowie tłuści obftąpili mię/ Palfczeki fwe rozdziewiaią na mię/ iako ryczący a drapiący Lew. UstKościel 26, 26v; Wlzyfcy ktorzy mię widzieli/ násmiéwáli fie ze mnie: mowili vfty (marg) rozdziéwiáli wárgi. H. mówili bluźniérftwá. (-) y kiwáli głową. WujBib Ps 21/8].

Synonimy: rozdzierać, rozszerzać.

Formacje współrdzenne cf ZIAC.

Cf ROZDZIAWIANY